

Ter herinnering aan

Johan

Johan is in de Tweede Wereldoorlog geboren op 18 april 1943. Hij zag bij zijn grootouders het levenslicht omdat zijn moeder bang was in hun boerderijtje dat dichtbij het vliegveld Twente en het spoor Hengelo - Duitsland lag. Zijn vader had een schuilhut gegraven op korte afstand van het huis. Eer Johan kon lopen zat de kap van de kinderwagen er niet meer op, want moeder liep, als er gevochten werd, hard naar de hut om de kinderwagen door de iets te nauwe opening naar binnen te duwen.

Toen Johan 8 was, verhuisde hij naar Losser, waar hij met zijn ouders in een nieuwbouwwijk terecht kwam in het huis precies tegenover ons. Zo leerden we elkaar kennen. Wandelen, fietsen, spelen, alles deden we samen, kortom we hadden "Babyverkering". Hoewel we elkaar door verhuizingen even uit het oog verloren, werden we in 1962 weer een stel. In 1964 verloofden we ons en op 18 november 1966 zijn we met elkaar getrouwd.

In 1967 verhuisden we vanwege de slechte werkgelegenheid in Twente naar Oss in Noord-Brabant. Daar werd in 1968 onze zoon John geboren, de kroon op onze liefde. De eerste tijd was moeilijk, Johan werd van textielmonteur omgeschoold tot onderhoudsmonteur bij de blikfabriek T & D. 11 Jaar hebben we in Oss gewoond en toen werd Johan overgeplaatst naar T & D in Deventer. Zo kwamen we in Epse te wonen en dat beviel ons prima. John naar school in Joppe en

Johan werken in Deventer. Ons leventje verliep prima en gezapig. Johan zat bij de vrijwillige bedrijfsbrandweer en ging 3 keer per week hardlopen bij de Trimgroep Joppe.

Vanaf 1997 belandde hij regelmatig in de ziektewet: "Overspannen en een diepe depressie", zei men. In 1999 kwam de aap uit de mouw en werd hij in oktober van dat jaar voor het eerst aan een hersentumor geopereerd. Daarna volgden er 32 bestralingen en in april van het daaropvolgende jaar werd een tweede operatie uitgevoerd. Hij bleek een echte "Stehauf-Mensch" te zijn volgens de chirurg en hij was de meest lollige en actiefste patiënt van de Intensive Care. Even ging het goed, maar helaas groeide de tumor weer. 4 Chemokuren brachten weer even rust en Johan probeerde alles weer op te pakken. In oktober van 2002 ging het opnieuw fout en er volgden 22 chemokuren. Daarmee was hij, zo zeiden de begeleidende artsen cynisch, kampioen van het Radboud.

In augustus van 2004 vond Johan het na al die chemo's genoeg. Hij heeft gevochten als een leeuw!

Epse, 7 en 8 januari 2006

Betsie

Heel hartelijk bedankt voor jullie belangstelling, ondersteuning en troost tijdens z'n periode van ziekzijn en nu.

Betsie

John, Olga & Daniël